

ning til nu skal ligningsmyndighederne ansætte til det beløb, de skønner er den pågældendes rigtige indkomst og formue uden nogen form for tillæg, og når skatteyderen dokumenterer sin rette indkomst eller formue, skal ansættelsen ændres i overensstemmelse hermed. Straffen for den for sene selvangivelse ligger alene i tillægget til de pålignede skatter, idet disse skal forhøjes med 1 pct. for hver dag fristen for selvangivelse er overskredet, dog aldrig med mere end 10 pct. og højst med 5.000 kr. til formueskatten, 3.000 kr. til indkomstskatten til staten og 2.000 kr. til kommuneskatten. For særlig indkomstskat er der fastsat et særligt maksimum, idet forhøjelsen her højst kan udgøre 5.000 kr. med fradrag af eventuel forhøjelse af den almindelige indkomstskat til staten og kommuneskatten, således at der, hvis disse skatter allerede er forhøjet med i alt 5.000 kr., ikke kan ske forhøjelse af særlig indkomstskat. Reglen foreslås for at ligestille skattepligtige personer med skattepligtige aktieselskaber m. v., der jo skal medregne særlig indkomst i deres almindelige indkomst, og for hvilke skatteforhøjelsen højst kan udgøre 5.000 kr.

De myndigheder, der i henhold til forslaget § 1, nr. 7, kan fritage helt eller delvis for følgerne af ikke rettidig selvangivelse, er de samme, som er bemyndiget dertil ifølge den gældende kontrollovs § 4.

Hidtil har kun *selvangivelse* af formuen kunnet *fremtvinges ved pålæg af dagbøder*. Da jo også selvangivelse af indkomsten er pligtmæssig, og når henses til de foreslåede mere lempelige regler om følgerne af ikke rettidig selvangivelse, forekommer det naturligt, at også selvangivelse af indkomsten tilligemed eventuelt driftsregnskab kan fremtvinges ved dagbøder, og forslaget § 1, nr. 6, har regler herom. Det er fundet mest praktisk, at denne fremtvingelse foretages af amtsligningsinspektørerne, i København og Frederiksberg af skattedirektoraterne, men der vil naturligvis blive givet vejledende regler om størrelsen af tvangsbøderne m. v. af skattedepartementet.

Når kontrolloven nu af hensyn til de omtalte nye regler skal til behandling i det høje ting, har jeg fundet det naturligt, at kontrollovens regler tydeliggøres på punkter, hvor det i det praktiske arbejde med loven har vist sig ønskeligt, og de foreslåede ændringer til lovens afsnit II om kontroloplysninger tager sigte herpå, jfr. forslaget § 1, nr. 9-14. Jeg skal særligt fremhæve bestemmelsen om *oplysningspligt for banker m. v.* i forslaget § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil. Denne oplysningspligt har især betydning for ligningsdirektoratets arbejde med de store revisionsager, og efter hvad der er oplyst for mig, har ligningsdirektoratet indtil den i bemærkningerne nævnte dom stort set fået oplysninger fra banker m. v. i det omfang, det beskrives i den foreslåede nye bestemmelse. Efter dommen har bankerne været meget tilbageholdende, og ligningsdirektoratet lægger megen vægt på, at de gældende bestemmelser klargøres som foreslået.